

Hans og Grete

Dramatisert av Margrethe Beck Heien
©Opplevelsesfabrikken 2023

Rolleliste

Hans

Grete

Faren

Stemoren

Heksen

Katten

Mina Mus

Mari Mus

Godterier

Barn

SCENE 1

Utenfor en nedslitt tømmerstue. En fattig tømmerhogger kommer inn på scenen. Han bærer med seg noen vedkubber som han legger fra seg i en vedstabel. Setter seg ned på en stubbe for å ta en pust i bakken. Tørker svetten. To barn kommer dansende inn. De er jublende glade, og begynner å hjelpe faren med å stable veden. Det er ikke så lett som det ser ut til, for vedstabelen raser sammen. Faren må le av barnas iver. Det er god stemning mellom dem.

En kone, litt "tante Sofie-aktig", kommer ut av huset, smeller igjen døra så mannen hopper i været. Barna løper og gjemmer seg bak vedstablene. Konen ser dem ikke.

STEMOR

Nå får det være nok! Ungene dine spiser oss snart ut av huset. Fortsetter det på denne måten vil vi dø av sult innen vinteren kommer. Hans og Grete må vekk herfra med en gang. Nå, straks! Helst i dette sekund!

FAR (forvirret)

Hva er det du sier?

STEMOR

Hans og Grete kan ikke bo her lenger. Vi må ta dem med ut i skogen.

FAR

Ut i skogen? Og så skal vi forlate dem der?

STEMOR

Ja!

FAR

De er for små til å klare seg alene i skogen!

STEMOR

Tull og tøys! Da jeg var på deres alder, måtte jeg klare meg aldeles på egen hånd. Og se så bra det har gått! Ja, ut skal de!

FAR

Du kan ikke mene dette?

STEMOR

Jo, det kan jeg. I morgen tar vi dem med på tur laaangt inn i skogen. Vi forlater dem og sier at vi kommer tilbake og henter dem etter at vi har sanket ved. Noe vi selvfølgelig ikke gjør.

FAR

Hva gjør vi da?

STEMOR

Vi går lykkelige hjem igjen.

FAR

Lykkelige...? Uten Hans og Grete?

STEMOR

Uten Hans og Grete!

Hun tar tak i far og vil dra ham med seg.

STEMOR

Kom nå så går vi inn og gjør i stand brødsalken vi skal ha til middag. Fra i morgen kan vi godte oss med.... nåja - i hvert fall to brødsalker hver. Tenk på det, du!

Stemor og far går inn i huset. Hans og Grete kommer frem fra vedstabelen.

GRETE

Hørte du det, Hans?

HANS

Ja, hu' vil forlate oss inne i skogen

GRETE

Laaangt inni skogen. Hva skal vi gjøre?

HANS

Ta det med ro, Grete. Jeg har en ide. Ser du de hvite steinene som ligger på bakken?

GRETE

Ja

HANS

Dem putter jeg i lomma mi. I morgen legger jeg dem etter meg når vi går...

GRETE

...laaangt..

HANS

...innover i skogen. Når det blir natt, vil månen lyse på steinene, og da finner vi veien hjem igjen.

GRETE

Du er lur, du Hans.

HANS

Man må jo være det med en sånn heks til stemor. Men nå må vi legger oss. Vi har en lang dag i vente.

Barna går inn i huset.

SCENE 2

Samme scenebilde. En hane galer. Stemoren kommer ut fra huset og tar morgenstrekken sin. Håpløst gammeldagse hopp etter bøy-og-tøy metoden.

STEMOR

Godt å få strukket på seg etter en lang natt. Jeg er så glad i dag. Endelig blir jeg kvitt Hans og Grete. Jeg kan ikke fordra de ungene. Grådige er de...

HANS (*inne fra huset*)

Tusen takk far, men Grete kan få den siste brødskorpa

STEMOR

Høh...sure og grinete er de...

GRETE (*inne fra huset*)

Er det ikke en strålende dag, far.

HANS (*inne fra huset*)

Vi gleder oss til turen i dag

STEMOR

Og ikke bare er de utakknemlige og egoistiske. Late er de også.

HANS (*inne fra huset*)

Klart jeg kan hente vann i brønnen, far

GRETE (*inne fra huset*)

Jeg kan ta oppvasken

STEMOR

Nei, det skal virkelig bli deilig å bli kvitt dem.

Far, Hans og Grete kommer ut fra huset.

STEMOR

Er alle klare?

HANS

Klart vi er!

FAR (trist)

Det kan bli en lang tur.

GRETE

Ja, laaangt inni skogen

HANS

Hysj

GRETE (*hvisker*)

Har du steinene?

HANS

Jepp! (*Viser dem frem*)

STEMOR

Jamenn da starter vi den hyggelige skogsturen vår, dere!

SCENE 3

En rydning i skogen. Fugler kvitrer. HANS, GRETE, STEMOR og FAR kommer inn.

STEMOR

Her var det hyggelig. Her kan dere sitte og vente mens vi sanker ved.

Hun tørker svetten av pannen, prøver å skjule at hun er sliten.

HANS

Vi kan godt hjelpe til.

STEMOR

Dere ser så slitne ut, at den jobben greier vi fint selv

Hun lener seg på far for å støtte seg, men han går for å omfavne Hans og Grete. Dermed faller hun rett på bakken.

FAR

Farvel Hans og Grete.

HANS

Hæ? Vi sees jo snart igjen far.

GRETE

Dere skal jo bare sanke litt ved

FAR (*Klemmer barna igjen*)

Jeg kommer til å savne dere.

GRETE

På en sånn liten skogstur?

HANS

Jamen er du rar, du far.

GRETE

Gå nå.

STEMOR

Korrekt! Hør på barna dine og gå. NÅ!

Hun begynner å gå i forveien.

FAR

Jada, jada. Jeg kommer. Farvel.

Stemoren drar han med seg ut av scenen. Han snur seg stadigvekk for å vinke til Hans og Grete. Lyset endres til kveld. En ugle tuter inne fra skogen.

GRETE

Stakkars far. Han var så lei seg.

HANS

Tenk så glad han blir når vi kommer tilbake i morgen.

GRETE

Jeg er sliten jeg, Hans

HANS

Jeg og. Vi legger oss her og hviler til det blir natt.

De legger seg til rette.

SCENE 4

Natt. Barna sover. TO MUS kommer inn på scenen, MINA og MARI. Mari kommer joggende inn, mens Mina er så sliten at hun går rett i bakken.

MINA

Jeg er helt pumpa, Mari

MARI

Du må gjøre noe med den kondisen din, Mina.

MINA

Jeg tror jeg legger meg litt ned på, jeg

MARI *(Ser publikum)*

Mina, se på alle de menneskene?

MINA

Hvilke mennesker?

MARI

De der *(peker ut i salen)*. De er på skogstur.

MINA

Hvorfor sitter de da?

MARI

Kanskje de er sånn som deg. Bånn slitne og pumpa.

MINA kikker opp mot himmelen.

MINA

Se, Mari. Månen er oppe.

MARI

Da er det ornt'li natt.

MINA

Vi må skynde oss hjem

MUSENE (*Til publikum*)

Ha det!

MUSENE løper ut av scenen. HANS våkner.

HANS

Se, steinene lyser. Grete, du må våkne. Nå finner vi veien tilbake til huset. Kom Grete.

GRETE (gjesper)

Jeg kommer.

Hans og Grete går hånd i hånd, den veien de kom fra.

SCENE 5

Morgen, utenfor Hans og Gretes hjem.

STEMOREN tar den klumsete morgenstrekken sin. FAR sitter på vedstabelen og sørger.

STEMOR

For en vidunderlig dag...ja, for ein strålande morgon! (*Får øye på far*) Men du da? Du ser bare så deppa ut, altså! Er noe i veien? Jeg for min del kunne ikke hatt det bedre. Vi er fri. Aldri mer skal vi sulte. Aldri mer skal jeg se ansiktene på...

Hans og Grete kommer slitne inn på scenen...

STEMOR

HANS OG GRETE??? Hva gjør dere her? Jeg mener (*gjør seg bekymret i stemmen*) hvor har dere vært? Vi har vært så redde for dere. Dere aner ikke hvordan vi har lett og lett etter dere, men vi kunne ikke huske hvor vi hadde gjort av dere. Så fant dere veien hjem igjen (*mer og mer fortvilet*) helt alene. (*Avsky i stemmen*), Vi som trodde dere ville gå dere bort og aldri finne veien tilbake til oss. Jeg mener... Jeg trodde jeg aldri skulle se dere igjen.

Hun setter seg ned i salen blant publikum.

FAR

Barna mine. Kjære, snille, gode Hans og Grete. Dere kom tilbake. Takk og lov. Jeg trodde aldri jeg skulle se dere igjen, men her er dere. Mine kjære barn.

HANS

Vi går og legger oss.

GRETE

Vi har gått i hele natt. Vi er helt utslitt.

HANS og GRETE går inn i huset. Hans smetter ut igjen, for å lytte til samtalen.

FAR

Tenk at jeg kunne være så dum å forlate mine egne barn. Det skal aldri skje igjen. (*Får øye på stemor i salen*). Hvorfor sitter du der, egentlig?

STEMOR

Jeg gidder ikke mer!

FAR

Hva er det du ikke gidder mer?

STEMOR

Jeg gidder ikke å være med på dette tøvet! De kom tilbake. HANS OG GRETE KOM TILBAKE!!! OG DU ER BARE SÅÅÅÅ LYKKELIG!

FAR

Du kan ikke bare melde deg ut av forestillingen.

STEMOR

Ikke det?

FAR

Tenk at Hans og Grete fant veien hjem. De er jommen blitt selvstendige!

STEMOR

Ja, der kan du se! Barna dine klarer seg helt strålende uten din hjelp! (*Kommer seg opp på scenen igjen*) Derfor, i morgen den dag, tar vi dem med oss ut i skogen - igjen.

FAR

Men..

STEMOR

Ikke noe 'men'. Du sa det selv, de klarer seg! Og denne gangen går vi enda lengre inn i skogen. Slik at de aldri i verden vil finne veien tilbake.

I bakgrunnen ser vi Hans titte fram bak vedstabelen. Han har hørt alt. Far og Stemor går inn i huset, Hans hopper frem fra vedstabelen.

HANS

Å nei, ikke nå igjen. Nå har jeg jo ikke flere steiner. Forresten, brødsalken til middag. Den kan jeg bruke. Jeg legger smuler etter meg på stien. Da finner Grete og jeg veien tilbake.

STEMOR (*Inne fra huset*)

FRANS!

FAR (*innefra huset*)

Han heter Hans!

STEMOR (*innefra huset*)

Ja,ja... MIDDAG!

Hans sukker tungt og går inn i huset.

SCENE 6

Lyset opp. Ny dag. STEMOR, FAR og HANS OG GRETE gir seg i veg innover i skogen. Mens de går, legger Hans fra seg smuler på stien. Snart er følget fremme i en rydning i skogen. Vi ser på gestene at STEMOR og FAR forlater barna på samme måte som sist, men uten replikker denne gang. Lyset forandrer seg til kveld/natt. Månen lyser i skogen. HANS og GRETE sitter og småfryser ved en stubbe.

GRETE

Hvordan skal vi finne veien tilbake denne gangen, Hans?

HANS

Ta det med ro, Grete. Jeg har lagt brødsmuler etter meg hele veien. Vi kan starte hjemturen med en gang.

MINA og MARI kommer inn på scenen. Klapper seg fornøyde på magen. Tydelig mette.

MINA

Nå er jeg god og mett.

MARI

Jeg og.

MINA

Tenk at noen har vært så snille å legge ut brødsmuler til oss.

MARI

Bare synd det ikke var ost!

MINA

Pyttsann! Jeg er i hvert fall mett.

Hans stiller seg med ett fremfor dem. Han ser morsk ut!

HANS

Hvor fikk dere tak i de brødsmulene?

MINA

Vi fikk tak i dem ganske mange steder

MARI

Hele veien hit, faktisk

GRETE

Hvor fant dere dem først?

MINA

Ved den lille tømmerhytta i skogkanten.

HANS

De dumme musene har spist brødsmulene våre

MARI

Deres?

MINA

Hvordan skulle vi vite at de var deres når de ligger strødd rundt i flere mils omkrets?

MARI

Sløsemikler, det er det dere er

MUSENE

Sløsemikler, sløsemikler!

GRETE

Nå finner vi aldri veien hjem igjen

Grete begynner å gråte. Hans prøver å trøste henne. Musene ser oppgitt på hverandre

MARI (Snurt)

Unnskyld da!

MINA (Snurt)

Unnskyld!

MARI

Furtete er dere

MINA

Furtete!

Musene setter nesa i sky og går furtne ut av scenen.

GRETE

Dumme mus

HANS

Vi får prøve å sove litt. Det blir lettere å finne veien hjem i morgen, når det er lyst. (*ser seg om*) Her kan vi legge oss.

HANS

Natta søster.

GRETE

God natt bror.

SCENE 7

Neste dag. Noen GODTERIER kommer løpende over scenen. Etter dem kommer MUSENE.

MARI

Hei, stopp!

MINA

Stopp det sukkertøyet!

HANS og GRETE våkner og rekker akkurat å se GODTERIENE som løper ut av scenen.

MUSENE stopper andpustne på scenen.

MARI (*Andpusten*)

Så dere hvor de ble av?

HANS (*Peker*)

De løp den veien, videre innover i skogen

MINA

Vi må skynde oss etter dem. Sukkertøy er det beste vi vet.

MARI

Og det er sikkert flere av dem der de kommer fra

MINA

Bli med dere og!

GRETE

Å ja, Hans. Jeg er skrubbsulten!

Alle fire løper ut av scenen, samme vei som godteriene

SCENE 8

Et nydelig dekorert pepperkakehus står midt på scenen. En katt ligger på trappen og holder vakt. Det vrirler av godterier på scenen. HANS, GRETE og MUSENE blir helt overveldet over huset og alle godteriene. Prøver å fange godterier.

KATTEN

Miaaoo! Jeg zer vi har fått gjezter. Zå hyggelig. Dere aner ikke hvor glade vi er for å få bezøk. Ofte går det år og dag mellom hver gang vi får bezøk. La meg få kjenne på dere. (*Tar på Grete*) Miau! Polkagriz (*tenker seg om*) ja, abzolutt en polkagriz.

Hans og Grete ser forundret på hverandre. Katten tar på Hans

KATTEN

Tja...lakriz...nei, vent nå litt...(*Tenker seg om.*) Miou! Jazzå...det er den typen. Trizt skjebne...akk ja! (*Kjenner på musene. Slikker seg om munnen*) Mmm...deilig meelkesjokolade! Miaoo!

HANS

Hvem er du?

KATTEN

Jeg er miau, 'Katten'. Jeg heter Katten rett og zlett fordi jeg er katten til hek...(*tar seg i å si "heksa"*). Alle godteriene gisper) Hekle-Kari!

GODTERI

HEKLE-KARI!!

KATTEN

Miau! Hekle-Kari eier dette vakre huzet.

HEKSA kommer ut av huset i det samme. Hun ser nesten ingenting, så hun bruker en stokk til å føle seg frem med.

KATTEN

Og når man znakker om zola zå skinner den. Miau! Her kommer hun jo. Hekle-Kari i egen person.

HEKSA

Hekle-Kari, hvem er det du prater om?

KATTEN

Jeg prater om deg, Hekle-Kari. Navnet ditt, vet du. Miaaoo!

HEKSA

Men jeg heter da ikke Hekle-Kari. Alle kaller meg jo for Hek...

KATTEN (*avbryter*)

E-hem. Mjæææv! Ææææ! Hårball! Vi har fått bezøk!

HEKSA

Å ja... Hekle-Kari, ja det er meg det, ja.

Hans, Grete og musene ser rart på hverandre. Heksa tusler seg fremover ved hjelp av stokken. Stopper foran en stubbe eller lignende og begynner å prate med den. Tror det er Katten.

HEKSA

Har du hilst pent på gjestene, da? Kjent litt på dem og sånn?

KATTEN (*Kremter*)

Mjæææuu! Ja, jeg har både hilst og kjent.

HEKSA (*Går i retning Katten, ender hos en i publikum*)

Dere skjønner, jeg ser så dårlig. Det må komme av all heklingen, tror du ikke det, Katten?

Katten kremter og mjauer igjen, for å hjelpe Heksen med retningen.

HEKSA (*Skjønner at hun har tatt feil - igjen*)

Ja, ja. Du får ha meg unnskyldt. Jeg trodde du var en katt. Må jeg få be om forlatelse. Kanskje jeg kunne få kjenne litt på deg. (*Kjenner på publikummeren*) Dette er garantert en lakrisstang. Du vil ikke bli med hjem til meg, da?

KATTEN (*Kremter*)

Mjææuu! Gjeztene venter!

HEKSA

Dere for ha meg unnskyldt. Får jeg hilse på gjestene. (*Hun tar hver og en av dem i pekefingeren i stedet for i hånden. Slikker seg om munnen*). Vil dere bli med inn en tur. Jeg kan by dere på masse deilig mat.

Katten ser mot musene, og slikker seg om munnen, men uten at Hans og Grete ser det.

MINA

Jeg... tror ikke vi kan bli med inn i dag

MARI

Vi har rett og slett ikke tid!

Musene løper bak huset.

HEKSA (*Til Hans og Grete*)

Dere er hjertelig velkomne.

HANS

Takk skal du ha

HEKSA

Gleden er på min side.

HEKSA og HANS og GRETE går inn i huset. HEKSA finner ikke døra, Hun er på vei ut av scenen, men KATTEN kommer tilbake i det samme og henter henne. Alle fire går inn i huset.

Musene titter frem.

MARI

Her er det noe muffens...

MINA

Muffins? Å ja, det er det masse av!

MARI

Ikke muffins...Muffens, tullemus! Nei, det er nok best at vi blir her og passer på.

Musene gjemmer seg et sted på scenen.

SCENE 9

Inne i huset til Heksa. Her er det skatter, juveler, smykker og masse godteri og lekre kaker. Et stort bur står i ene enden av rommet. Det er tomt. Hans og Grete går og måper.

HANS

Se på all den herlige maten.

GRETE

Og alle skattene.

HANS (*Får øye på burene, går bort til et av dem*)

Hva skal dere med buret?

KATTEN (*Til heksa*)

Mjau! Dette blir lettere enn vi trodde.

Katten later som om han skal forklare noe for Hans. Tar ham med borttil buret.

KATTEN

Dette skjønner du... Mjau! Er et bur vi bruker når vi får besøk av....ZÅNNE ZOM DEG!

Han gir Hans et puff inn i buret og låser igjen!

HANS

Hva er det du gjør for noe. Slipp meg ut! Grete, gjør noe.

HEKSA (*Tar et godt tak rundt en stol. Tror det er Grete*)

Å nei, lille Grete, det er nok ikke mye du kan gjøre.

KATTEN (*Tar tak i Grete. Kremter*)

Ikke nå i hvert fall. Mjau!

HEKSA (*Setter seg på stolen*)

Dette synet gjør meg gal. Katten, kan du sette frem mat til Hans. Jeg vil at han skal legge på seg før jeg spiser han.

Hans og Grete skvetter til.

GRETE (Med klump i halsen)

Hvordan vet du når du kan... spise han, da.

HEKSA

Jeg kjenner på fingeren hans. Når den er tykk nok, skal jeg spise han. Og du, Grete skal bli en fin polkagris

GRETE

Hva mener du?

HEKSA

Jeg skal forhekse deg og gjøre deg om til en polkagris. Men først må du hjelpe meg med Hans.

GRETE

Mener du at alle godteriene vi så der ute var...

HEKSA

...barn? Jada, akkurat som dere. Dumme unger som forviller seg i skogen. Noen må jo gi dem en lærepenge for at de ikke hører på foreldrene sine. Jeg har nok hørt det, skjønner dere. (Etteraper foreldre) ”Nå må dere være lydige, barn. Hold dere på stien. Dere må ikke finne på å gå inn i skogen, for der bor heksa.” Allikevel kommer de løpende rett i armene på meg. Dumme unger.

GRETE

Stakkars...

HEKSA

Eh! Det er ikke synd på dem i det hele tatt. Dessuten glemmer de at de egentlig er barn straks jeg har forhekset dem.

KATTEN

Mjaaau! Hva vil du vi skal gjøre nå?

HEKSA

Vi må ut å sanke ved. Grete kan bli her å passe på at Hans spiser maten sin. Du blir med meg.

De går ut av huset. Katten setter fra seg et kakefat til Hans, og tar med seg nøkkelen til buret.

GRETE

Hva skal vi gjøre, Hans?

HANS

Se om du kan finne en tynn pinne til meg. Da kan jeg lure hekse til å tro at det er fingeren min. Så tar det lenger tid før jeg blir...spist.

Grete skal til å gå ut, men døren er låst.

GRETE

Den er låst!

HANS

Hør om musene er der ute! Kanskje de kan hjelpe!

GRETE

Hallo små mus? Hører dere meg?

MARI OG MINA

Vi hører deg

GRETE

Kan dere finne en pinne til oss?

Snart kommer en pinne inn gjennom vinduet.

GRETE

Takk.

Hun skynder seg å gi denne til Hans. HEKSA og KATTEN kommer tilbake.

HEKSA

Hvordan går det med godbiten min. La meg få kjenne på fingeren din.

HANS stikker frem den tynne pinnen. Heksa kjenner på den.

HEKSA

Ikke et gram tykkere. Det var rart. Etter all den maten. Hm... Katten! Gutten må ikke få noe mosjon.

KATTEN

Greit, sjef.

Hans puster lettet ut.

KATTEN oppdager pinnen. Han lirer den fra Hans og løper borttil Heksa.

KATTEN

Jeg tror vi kan fyre opp i peisen allikevel. Gutten prøver å lure oss. Bare sett i gang og forbered middagen du.

Heksa gjør klar ovnen. Katten låser opp buret og skal til å hente Hans. Men i det samme kommer MUSENE inn. Katten blir forvirret. Han glemmer hva han holdt på med. Lar nøklene stå i låsen og begynner å jakte på musene. Rundt og rundt farer de. Grete benytter sjansen. Hun får Hans ut samtidig som hun gir tegn til musene om å løpe mot buret. Og snart ender Katten rett i buret!

HEKSA

Hva er det som skjer?

HANS

Du skal gjøre om forbannelsen på godteriene.

HEKSA

Aldri i livet!

HANS

Nei, vel. Grete, legger du ved i ovnen og fyrer opp?

Grete går til den store grua og begynner å gjøre klart.

HEKSA

Skal si det ble varmt her...

HANS

Og varmere skal det bli! Du får en sjanse til... Opphev forbannelsen!

Heksa virrer rundt i rommet.

HEKSA

Katten – hvor er du? Jeg trenger din hjelp!

KATTEN

Mjaaau! Jeg kan den: ”Hokuz pokuz filizarn, la alle godterier igjen bli til barn.”

HEKSA

Å nei! Det var ikke det jeg mente! Ikke trylleformelen! Se hva du har gjort nå!!!

Under trylleformelen kommer det røyk på scenen. Heksa forsvinner, bare kappen og hatten blir liggende igjen.

GRETE

Hvor ble det av heksa?

KATTEN

Mjau... Hun er borte for alltid.

Hans låser opp buret og slipper ut katten.

HANS OG GRETE

Heksa er død! Hurra!

Inn kommer de forheksede barna. De ser på seg selv og hverandre. Virker glade og forvirret.

OLA

Hva har skjedd?

LISA

Hvor er vi?

GRETE

Dere har vært forhekset av en slem heks.

MATS

Forhekset?

HANS

Men nå er alt bra igjen, fordi forbannelsen er brutt.

GRETE

Og heksa er død.

SIRI

Dette skal vi aldri glemme!

OLA

Kom. Vi må skynde oss hjem!

HANS OG GRETE

God tur hjem!

KATTEN

Og hold dere på ztien! Mjaau!

BARNA går ut av scenen. MUSENE, KATTEN, HANS og GRETE blir igjen.

HANS

Det er vel på tide at vi går hjem, Grete.

GRETE

Ja. Jeg savner far.

KATTEN

(Trist) God tur. Miiiaaaau!

MARI

Hvorfor er du så trist?

KATTEN

Huzet er så tomt. Jeg liker ikke å være alene. Miiiauu

MUSENE ser på hverandre.

MARI

Vi kan godt bo her sammen deg

KATTEN

Zå fantaztizk! Miau!

HANS

Og vi lover å komme på besøk

KATTEN

Mjau! Det må dere love. Og dere skal ikke gå tomhendt tilbake. Vent her.

Katten går inn i huset. Henter mat og skatter.

HANS

Tusen takk og farvel.

MARI, MINA, KATTEN

God tur.

SCENE 10

Utenfor huset til Hans og Grete. Det er kveld. STEMOREN gjør kveldsstellet sitt når Hans og Grete kommer tilbake for andre gang. Faren sitter på vedstabelen og sørger. STEMOREN får øye på Hans og Grete.

STEMOR

Nå gir jeg meg over. Det er slutt på min tålmodighet. Denne gangen går jeg. For alltid. (*Hun marsjer ut av scenen*)

FAR

Hans og Grete!

HANS

Heretter skal vi aldri sulte mer, far!

HANS drar opp juveler og smykker fra lommene sine. FAR ser på all herligheten.

FAR

Hvordan har dere fått tak i alt dette?

GRETE

Å, det er en lang historie

HANS

Du skal få høre alt etterpå

FAR

Dette er den lykkeligste dagen i mitt liv. Nå skal vi gå inn og få i dere litt mat, så kan dere fortelle meg alt dere har opplevd. (Holder rundt begge barna) Ja hva skulle jeg gjort uten dere.

S l u t t